

Odpoledne v ouderek sněží, v podvečer stále sněží...

a tak je jasný kam půjde Koláče v ouderek večír?? No to je jasný, půjde s Rumíčkem ke svatému Martinovi. A taky proto, že odpoledne byla klendra. Opět se ukázalo, že rukavice jsou skutečně základním kamenem a když ten kámen je vadnej, je vadný celý zateplování. Byla mi zima a bolel mě ten prst, co mi Tali o víkendu zas usmažila. Takže jsme byli venku necelou hodinku a ... já si říkala... že ty mraky.... že by mohly něco dát.

A daly, daly. Ono už tak trochu sněžilo, když jsme byli právě odpoledne venku, ale jak jsme dorazili domů, začlo sypat pěkně. Vymrzlá jsem byla a zralá spíš na koupel a postel, ale.... sníh je sníh!! Kdy ho tady máme? Udála jsem nám všem večeri, ohařiska si pak dali krokovku a různý procvičování a pak se vyrazilo ven. Páník si vzal Talimůru a my s Rumíčkem balonek a stovku.

Na co stovku? No na svařák!!!!!! Kluci v naší oblíbený vinárno-restauraci-hospůdce mají v zimě na terase postavenou varnu a v ní!! V ní... vynikající svařák. Medem slazený, výborňoučký. Akurát se k procházkování hodící. Zajdete tam, zaplatíte a Martin vám načepuje do kelímku. A když odcházíte... potkáte pana veterináře. Jde zrovna domů ze služby... máte v ruce ten kelímek s výborným vínem a tak mu sdělíte, že svařák je dneska vynikající a že by si měl pro jeden zaskočít. Pan dochtor váhá, argumentuje tím, že jde ještě pro dítě. A vy máte silnější argument. JSOU VÁNOCE, pana doktore a ten svařák vás nezdrží a po službě si ho i zasloužíte. Usměje se, dá vám za pravdu a jde si koupit kelímek vynikajícího vánočního svařáku. Najednou si uvědomíte, že to je skorem jak na vesnici.... znáte pana vinárníka, znáte pana veterináře.... žádná anonymita!!!! A je vám dobře. Jdete si tak mezi domečkama..... až dojdete k dalšímu Martinovi - ke kostelíčku sv. Martina. A dneska je to nádhera!! Je docela dost nasněžino, žádný sem-tam vločka. Regulerní sníh. A všade. A ticho a hvjééézdíčky nahoře nad náma, sníh křupe a..... balonek lítá. Páč Rumíček je neodbytnej a o tom balonku v kapse ví.

Jeeditíímarjáá, to je vám radostnej péf!! Hopiká jak kozlík, vyhazuje si balonek, vytváří z něj spíš sněhovou kouli, jak se sníh lepí mezi bodlinky, pouští si ho z kopečka. A je šťastnej jako bleška. Pak spolu i chvíli zadumaně postojíme a já mám teda konečně zase ožnost v klidu poděkovat za šécko, co mi bylo posláno, omluvit se za to, co jsem to... to jsem... pokazila a poprosit o to, co je nejdůležitější. Abychom byli fšící zdraví, bylo nám dobře a drželo se nás štěstí. Žádat o to, aby se k Tali dostavil alespoň malý objem rozumu se ostýchám, přijde mi, že to už bych chtěla moc □ □ . Ale teda- kdyby aspoň jako.... ty prsty mi

Odpoledne v ouderek sněží, v podvečer stále sněží...

přestala lámat, to by nešlo?? ☐ . A Rumíček tam se mnou stojí vážně a tiše. A když se pohnu, tak zas začne honem hopíkat, páč baloneeeeeek, hurááá!!

Upíjím si sváro, hážu balonek a co nám chybí? Nic. A protože nám oběma nic nechybí a je nám spolu dobře, tak Rumíček, když kolem prochází fešná malá fenka, ji odběhne jen pozdravit a pak se sám honem vrátí za mnou, páč aby náhodou něco nepropásnul. Pozdravíme se s pánem a fenka zklamaně stojí a kouká na Rumíčka, že je to teda divnej kavalír. Divnej kavalír už ovšem zasejc hopiká, že budeme házet. Nemůžu ho přece zklamat a tak jo, házíme si dál. Dopiju sváro a vracíme se tichejma uličkama zpátky....zasejc kolem našich šikovných vinárníků, kde už mám předplacenej ještě jeden kelímek ☐ (shodly jsme se tuhle s paničkou od Douího, že tohle není vůbec marný řešení, jak si ještě víc zpříjemnit procházky s našima chlupatejma kámošema) .

Sváro hřeje v rukou, sníh křupe a my se tiše procházíme svítícím sídlištěm. Tomu říkám parádní noční procházka. A moc dobře jsme udělali s Rumíčkem, že jsme si to šli takhle užít, protože jo, ráno už je sníh zasejc fuč, jako Tali, když jí pustíte z vodítka ☐ .